

Ter dankbare herinnering aan
Godefridus Gijbsbers

weduwnaar van
GORDINA VERBAKEL
en
HENDRIKA v.d. HEYDEN

Hij werd geboren te Stiphout op 2 maart 1889 en is gestorven te Gerwen op 21 december 1982, voorzien van het Sacrament der Zieken en is begraven ophet parochie kerkhof te Gerwen op 23 december 1982.

Godefridus, die bij de mensen alleen maar bekend staat onder de naam Piet, heeft een zeer lang leven mogen hebben, maar ook een zwaar leven. Zijn leven is niet over rozen alleen gegaan. Hij was eerst getrouwd met Gordina Verbakel, die hem drie kinderen schonk. Maar terwijl zij een ander gezin aan het uithelpen was, kreeg zij de gevreesde Spaanse griep en zij stierf, na maar zes jaren getrouwd te zijn geweest en zo bleef Piet alleen zitten met drie nog zeer jonge kinderen. Hoe nu verder? En hij trouwde met Hendrika v.d. Heyden en zo zeide hij van zijn tweede vrouw: Zij heeft mij overeind gehouden en ook mijn drie kinderen. Want zij is altijd een goede moeder voor de kinderen geweest, waarvan de kinderen nu nog spreken. Verder heeft Piet in zijn leven ook zeer hard moeten werken, om voor zijn gezin de kost te verdienen. Hij heeft meer dan veertig jaren sjuuwerk gedaan op een fabriek. Hij is altijd bij dezelfde baas gebleven en hij werkte er ook met hart en ziel. Na het werk op de fabriek deed hij thuis ook nog veel werk op zijn eigen stukje grond. Maar er kwamen ook betere tijden voor Piet. Een van zijn dochters ging naar het klooster en de twee andere dochters gingen trouwen. Er kwamen 12 kleinkinderen en 10 achterkleinkinderen, waar hij dol op was. Hij kreeg nu ook de tijd om te kaarten en had een vaste kaartclub. Hij las ook veel in de krant en las graag boeken. Hij rookte op tijd een goeie sigaar en dronk op zijn tijd een borreltje. Maar Piet werd ook ouder en begon langzaam te verslijten. Hij kon nu niet meer zo goed uit de voeten en de tijd kwam aan, dat hij verzorgd moest worden. En dat hebben zijn kinderen met liefde en plezier gedaan. Vooral zijn dochter Anneke, die tesamen met haar man, dag en nacht voor vader klaarstonden.

Vooral was vader zeer dankbaar, dat hij niet naar een bejaardenhuis hoefde, maar in zijn huis mocht blijven. Zijn dochter, Zuster Berthilda kwam ook dikwijls vanuit haar klooster vader verzorgen en samen met hem bidden. Ja, zei vader, vroeger had ik niet de tijd, om te bidden, maar nu wel. Dikwijls bad hij nu het rozenhoedje en de Akten van Geloof, Hoop en Liefde. Ook zijn dochter, Riek, kwam hem dikwijls opzoeken en bij hem waken in de nacht. Vader zei: Wat zou ik toch moeten beginnen, als ik jullie niet had? Hij was voor alles zeer dankbaar en vooral, dat hij altijd thuis heeft mogen blijven en ook thuis heeft mogen sterven. Piet was een eenvoudige man, die zijn fouten en gebreken had zoals wij allen, maar hij had ook zeer mooie kanten. Hij heeft weinig hoeven te lijden en is niet zo zeer gestorven aan een ziekte, maar hij is gestorven aan de ouderdom. Wij, die achterblijven, kunnen alleen maar dankbaar zijn voor zulk een mooi en lang leven. Dat hij ruste in de vrede van Kerstmis.

H. Hart van Jezus, ik vertrouw op U.

Voor de belangstelling en medeleven ondervonden bij het overlijden van onze lieve vader en opa zeggen wij u hartelijk dank.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen